

PUOLUSTUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 9/2010 vp

Hallituksen esitys laiksi Suomen perustuslain muuttamisesta

Perustuslakivaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 27 päivänä toukokuuta 2010 lähettäessään hallituksen esityksen laiksi Suomen perustuslain muuttamisesta (HE 60/2010 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi perustuslakivaliokuntaan samalla määrännyt, että puolustusvaliokunnan on annettava asiasta lausunto perustuslakivaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- kansliapäällikkö Kari Rimpi, puolustusministeriö
- lainsäädäntöjohtaja Sami Manninen, oikeusministeriö
- yksikön päällikkö Outi Holopainen, ulkoasiainministeriö
- kansliapäällikkö Päivi Kairamo-Hella, tasavallan presidentin kanslia
- asessori Hanna Nordström, Pääesikunta.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi Suomen perustuslakia. Ehdotetulla lailla vahvistettaisiin Suomen valtiosäännön parlamentaarisia piirteitä sekä parannettaisiin kansalaisten osallistumisoikeuksia.

Toimivalta antaa hallituksen esitykset eduskunnalle osoitettaisiin valtioneuvostolle. Valtioneuvosto päättäisi myös hallituksen esitysten täydentämisestä ja peruuttamisesta samoin kuin hallituksen kertomusten antamisesta eduskunnalle.

Tasavallan presidentin harkintavaltaa päätöksenteossa sidottaisiin eräissä asiaryhmissä valtioneuvoston ratkaisuehdotukseen silloin, kun valtioneuvoston ratkaisuehdotus presidentille vastaa eduskunnan ilmaisemaa kantaa asiassa. Asiaa toista kertaa presidentille esiteltäessä

muusta kuin lain vahvistamista, virkaan nimittämistä tai tehtävään määräämistä koskevasta asiasta päätettäisiin eduskunnan ja valtioneuvoston yhtenevän kannan mukaisesti.

Pääministerin asemasta Suomen edustajana Euroopan unionin toiminnassa ehdotetaan säädettäväksi perustuslaissa. Lisäksi perustuslakiin otettaisiin nimenomaiset säännökset Suomen jäsenyydestä Euroopan unionissa ja toimivallan siirrosta kansainväliselle toimielimelle. Kansainvälisten velvoitteiden voimaansaattaminen osoitettaisiin pääsääntöisesti valtioneuvostolle.

Esityksessä ehdotetaan, että Suomen kansalaisten ja Suomessa asuvien muiden Euroopan unionin kansalaisten äänioikeus Euroopan parlamentin vaaleissa kirjataan perustuslakiin. Kansalaisten osallistumisoikeuksia valtiollisella ta-

solla ehdotetaan täydennettäväksi uudella kansalaisaloitejärjestelmällä. Vähintään viidelläkymmenellä tuhannella äänioikeutetulla Suomen kansalaisella olisi oikeus tehdä eduskunnalle aloite lain säätämiseksi.

Perustuslaissa säädettyä mahdollisuutta poiketa perusoikeuksista poikkeusoloissa ehdote-

taan tarkistettavaksi. Lisäksi ehdotetaan puolustusvoimien ylipäällikkyyden luovuttamisedellytysten täsmentämistä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2012.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Vuoden 2000 perustuslain toimivuutta on seurattu uudistuksen voimaantulosta lähtien. Uusi perustuslaki on valiokunnan kuulemien asiantuntijoiden mukaan osoittautunut keskeisiltä osiltaan onnistuneeksi ja toimivaksi. Muutostarpeita on nähty olevan lähinnä valtiosäännön parlamentaaristen piirteiden vahvistamisessa ja kansalaisten osallistumismahdollisuuksien vahvistamisessa. Myös Lissabonin sopimuksen voimaantullolla on merkitystä perustuslain tarkistamisessa.

Saadun selvityksen mukaan eduskunnan käsittelyssä olevassa perustuslakiuudistuksessa tavoitellaan myös sitä, että ylimpien valtioelinten valta- ja vastuusuhteisiin liittyviin tiettyihin epäselvyyksiin — joista keskeisin on kysymys edustautumisesta Eurooppa-neuvostossa — saataisiin ratkaisu. Valiokunta keskittyy tässä lausunnossaan omaa toimialaansa koskeviin säännösmuutosehdotuksiin.

Puolustusvoimien ylipäällikkyyden

Puolustusvaliokunnan toimialaan liittyy erityisesti hallituksen esityksen 128 §, jossa ehdotetaan tarkistettavaksi ylipäällikkyyden luovutta-

mista koskeva sääntely siten, että ylipäällikkyyden luovuttamismahdollisuus ehdotetaan rajattavaksi poikkeusoloihin. Presidentti voisi valtioneuvoston esityksestä luovuttaa ylipäällikkyyden toiselle Suomen kansalaiselle.

Säännöksen perusteluissa todetaan, että poikkeusoloilla tarkoitetaan perustuslain 23 §:n mukaisia poikkeusoloja. Valiokunta toteaa, että hallituksen esityksessä esitetään myös perustuslain 23 §:ää tarkistettavaksi tavalla, joka valiokunnan näkemyksen mukaan on linjassa valmiuslakiesityksessä (HE 3/2008 vp) esitetyn poikkeusolomääritelmän kanssa. Poikkeusoloissa olisi kyse Suomeen kohdistuvasta aseellisesta hyökkäyksestä tai muista kansakuntaa vakavasti uhkaavista, laissa säädetyistä poikkeusoloista.

Ylipäällikkyyden mahdollinen luovutus toiselle Suomen kansalaiselle normaaliolosuhteissa on valiokunnan mielestä erittäin epätodennäköinen ja vaikeasti perusteltavissa oleva toimi, joten luovutustoimenpiteen rajaaminen poikkeusoloihin on tätä taustaa vasten luonteva ja hyvä täsmennys. Valiokunta huomauttaa, että 128 §:stä tai esityksen perusteluista ei käy ilmi, kuinka luovutettu ylipäällikkyyden määrä palauttaa.

Valiokunta esittää perustuslakivaliokunnan harkittavaksi, tulisiko ylipäällikkyyden luovuttamista poikkeusoloissa rajata vielä tiukemmin siten, että ylipäällikkyyden luovuttamisessa tulisivat kysymykseen vain valmiuslakiesityksen poikkeusolomääritelmän 3 §:n 1 ja 2 mukaiset kohdat.¹

Päätöksenteko sotilaallisessa kriisinhallinnassa

Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi presidentin päätöksentekoa koskevaa 58 §:ää, jossa on kyse presidentin määrämuotoisesta päätöksenteosta kaikissa presidentin toimivaltaan kuuluvissa asiaryhmissä. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan otettavaksi uusi säännös asian palauttamisen jälkeen tapahtuvasta presidentin päätöksenteosta. Asian palautumisen jälkeen siitä päätettäisiin säännösehdotuksen nojalla valtioneuvoston uuden ratkaisuehdotuksen mukaisesti, jos ehdotus vastaa eduskunnan ilmaisemaa kantaa asiassa eikä asia koskisi lain vahvistamista, virkaan nimittämistä tai tehtävään määräämistä. Ehdotetulla muutoksella vahvistettaisiin esityksen perustelujen mukaan päätöksen-

teon parlamentaarisia piirteitä sitomalla valtioneuvoston ratkaisuehdotukseen perustuva presidentin päätöksenteko eduskunnan ja valtioneuvoston yhtenevään kantaan.

Esityksen perusteluissa tuodaan esiin, että lähtökohtaisesti Suomen osallistuminen kansainväliseen sotilaalliseen kriisinhallintaoperaatioon kuuluu kansainvälisenä asiana säännöksessä tarkoitettuun asiaryhmään. Voimassa olevan sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain 2 §:n (211/2006) mukaan päätöksen Suomen osallistumisesta sotilaalliseen kriisinhallintaan ja osallistumisen lopettamisesta tekee kussakin tapauksessa erikseen tasavallan presidentti valtioneuvoston ratkaisuehdotuksesta. Ennen Suomen osallistumista koskevan ratkaisuehdotuksen tekemistä valtioneuvoston on kuultava joko eduskunnan ulkoasiainvaliokuntaa tai koko eduskuntaa. Jälkimmäisessä tapauksessa hallitus antaa kriisinhallintaoperaatiosta selonteon eduskunnalle.

Valiokunta pitää sotilaallisessa kriisinhallintalaissa sovittua päätöksentekomekanismia toimivana. Valiokunta pitää tärkeänä, että presidentillä, valtioneuvostolla ja eduskunnalla tulee olla yhtenävä näkemys käynnistettävän sotilaallisen kriisinhallintaoperaation tarpeellisuudesta ja välttämättömyydestä.

Sotilaskäskyasiat

Perustuslakiuudistuksessa ei ehdoteta muutettavaksi perustuslain 58 §:n 5 momentin mukaista päätöksentekoa sotilaskäskyasioissa.

Lausunto

Lausuntonaan puolustusvaliokunta esittää,

että perustuslakivaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

¹ Valmiuslakiesitys HE 3/2008 vp 3 § Poikkeusolojen määritelmä, Poikkeusoloja tämän lain mukaan ovat 1) Suomeen kohdistuva aseellinen tai siihen vakavuudeltaan rinnastettava hyökkäys ja sen välitön jälkitila 2) Suomeen kohdistuva huomattava aseellisen tai siihen vakavuudeltaan rinnastettavan hyökkäyksen uhka, jonka vaikutusten torjuminen vaatii tämän lain mukaisten toimivaltuuksien välitöntä käyttöönottamista 3) väestön toimeentuloon tai maan talouselämän perusteisiin kohdistuva erityisen vakava tapahtuma tai uhka, jonka seurauksena yhteiskunnan toimivuudelle välttämättömät toiminnot olennaisesti vaarantuvat; sekä 4) erityisen vakava suuronnettomuus, sen välitön jälkitila sekä vaikutuksiltaan erityisen vakavaa suuronnettomuutta vastaava hyvin laajalle levinnyt vaarallinen tartuntatauti.

PuVL 9/2010 vp — HE 60/2010 vp

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 2010

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Juha Korkea-aho /kesk	Jaakko Laakso /vas (osittain)
vpj.	Olli Nepponen /kok	Reijo Laitinen /sd (osittain)
jäs.	Pekka Haavisto /vihr (osittain)	Juha Mieto /kesk
	Juha Hakola /kok	Lauri Oinonen /kesk
	Lasse Hautala /kesk	Reijo Pääjärvi /kok
	Hanna-Leena Hemming /kok	Sari Palm /kd
	Reijo Kallio /sd	Eero Reijonen /kesk
	Antti Kalliomäki /sd	vjäs. Eero Akaan-Penttilä /kok
	Saara Karhu /sd	Matti Kangas /vas (osittain).

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Heikki Savola.

ERIÄVÄ MIELIPIDE

Perustelut

1 Ehdotuksesta 58 §:n 2 momentiksi: Presidentin päätöksenteko

1.1 Ehdotus. Nykyisen perustuslain 58 §:n mukaan tasavallan presidentti tekee päätöksensä valtioneuvostossa sen ratkaisuehdotuksesta. Säännöksen 2 momentin mukaan, jos presidentti ei päättä asiasta valtioneuvoston ratkaisuehdotuksen mukaisesti, asia palautuu valtioneuvoston valmisteltavaksi. Vain hallituksen esityksen antamisesta ja peruuttamisesta päätetään tämän jälkeen valtioneuvoston uuden ratkaisuehdotuksen mukaisesti.

Nyt hallitus ehdottaa säännöksen 2 momenttiin uutta sanamuotoa, jonka mukaan, jos presidentti ei päättä asiasta valtioneuvoston ratkaisuehdotuksen mukaisesti, asia palautuu valtioneuvoston valmisteltavaksi. Tämän jälkeen muusta kuin lain vahvistamista, virkaan nimittämistä tai tehtävään määräämistä koskevasta asiasta päätetään valtioneuvoston uuden ratkaisuehdotuksen mukaisesti, jos ehdotus vastaa eduskunnan ilmaisemaa kantaa asiassa.

1.2. Ehdotuksen vaikutus. Ehdotus sitoo tasavallan presidentin nykyistä selvästi laajemmin valtioneuvoston kantaan ristiriitatilanteissa, ja tämä koskee nykyisestä poiketen erityisesti päätöksentekoa kansainvälisissä asioissa.

Hallituksen esitys merkitsee käytännössä sitä, että tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ollessa erimielisiä kansainvälisissä asioissa presidentti on sidottu valtioneuvoston uuteen ratkaisuehdotukseen ja näkemykseen, jos ehdotus vastaa eduskunnan ilmaisemaa kantaa asiassa. Säännös ristiriitatilanteessa johtaa siihen, että valtioneuvoston ja presidentin kantoja ei enää tarvitse sovitella yhteen, ja tässä mielessä säännösehdotus kovertaa tyhjäksi perustuslain 93 §:n toimivaltasäännöksen siitä, että Suomen ulkopo-

litiikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa.

Nykyinen ulkopoliittinen päätöksentekojärjestelmä perustuu presidentin ensisijaiselle johtovallalle ja yhteistoiminnalle valtioneuvoston kanssa. Nykyisen perustuslain 93 §:n perusteissa todettiin, että ulkopoliittisesti laajakantoiseen asiaan presidentti tarvitsee koko valtioneuvoston myötävaikutusta esimerkiksi Suomen taholta esitettävien merkittävien ulkopoliittisten aloitteiden valmisteluun tai siihen, kun valmistellaan kantaa muiden tekemiin Suomen kansainvälisten suhteiden kannalta laajakantoisiin aloitteisiin. Kiireellistä ratkaisua vaativissa erityistilanteissa voi kuitenkin riittää yhteydenpito ministerivaliokunnan taikka yksittäisen ministerin, lähinnä pääministerin, ulkoministerin tai kulloinkin kysymyksessä olevan asian valmistelusta vastaavan ministerin kanssa.

1.3 Ehdotettuun PeL 58 §:ään sisältyviä ongelmia. Ehdotus 58 §:ksi on epäonnistunut kompromissi yhtäältä pyrkimyksestä sitoa presidentti ulkopoliitiikan johtamisessa nykyistä enemmän valtioneuvoston kantaan ja toisaalta haluttomuudesta kajota perustuslain 93 §:n säännökseen, joka varsinaisesti koskee toimivaltaa ulkopoliitiikan johtamisessa. Uudessa 58 §:ssä ei avoimesti lausuta julki, mitä asioita presidentin kannan sitominen valtioneuvoston kantaan koskee.

Onko valtiosääntöisenä järjestelynä paikallaan, että presidentin ja valtioneuvoston toimivallan ulottuvuus jossakin konkreettisessa asiassa juridisesti sidotaan eduskunnan kannanottoon asiassa? Onko tällaisessa tilanteessa, jossa valtioneuvosto jossakin ristiriitatilanteessa hakee eduskunnalta kannanoton sivuuttaakseen presidentin, perusteita puhua eduskunnan roolin ja vaikutusvallan vahvistumisesta, kun erityisesti vakaan enemmistöhallituksen aikana ei juuri ole odotettavissa, että eduskunnan enemmistö asettuisi riitauttamaan valtioneuvoston omaksu-
maa kantaa?

Ehdotettu järjestely, jossa valtioneuvosto voi sivuuttaa presidentin kannan vetoamalla eduskunnan asiassa jo ottamaan kantaan, on ongelmallinen, koska epäselväksi jää, mikä kulloisesakin tilanteessa olisi eduskunnan kanta. Parlamentaarinen järjestelmä oikeastaan edellyttää, että hyvin monenlaiset parlamentin poliittiset kannanilmaisut toimivat parlamentaarisena ohjauksena hallitukselle. Ehdotus on puutteellinen sen vuoksi, että ehdotuksen perustelutekstin varaan jätettäisiin se, missä tilanteessa myös valtionkunnan ilmaisema kanta olisi tässä tarkoitettu eduskunnan kanta.

1.4 Johtopäätökset PeL 58 §:n muuttamisesta. Suomalaiset luottavat vaaleilla itse valitsemaansa presidenttiin. Hallituksen esityksessä ei ole millään tavoin kyetty perustelemaan sitä, miksi kansan suoraan valitsemalla presidentillä eivät voisi säilyä nykyiset valtaoikeudet ja miksi niiden muuttaminen olisi tähdellistä ja miksi nykyistä päätöksentekojärjestelmää tulee muuttaa vain 10 vuoden kokemuksen perusteella.

Nykyinen perustuslain mukainen päätöksenteko, jossa on roolinsa sekä tasavallan presidentillä että valtioneuvostolla, antaa mahdollisuuden punnita asioita monipuolisesti ja eri näkökulmista. Tasavallan presidentti on voimavara, jonka merkitystä ei saa vähätellä.

Tasavallan presidentti on nykyisen perustuslain mukaan suoralla vaalilla valittu valtionpäämies, joka johtaa Suomen ulkopoliittikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa. Nykyisessä ulkopoliittikan johtojärjestelmässä eduskunnalla, sen luottamusta nauttivalla valtioneuvostolla sekä suoralla kansanvaalilla valitulla presidentillä on oma roolinsa ulkopoliitikasta päätettäessä. Toimiva ulkopoliittikan johto edellyttää presidentin ja valtioneuvoston kiinteää yhteistoimintaa. Nykyistä perustuslakia säädetäessä edellytettiin, että presidentti ja valtioneuvosto huolehtivat toistensa asianmukaisesta ja ajoissa tapahtuvasta informoisesta ulkopoliittikan kannalta merkityksellisissä asioissa.

Hallituksen esityksessä ehdotetulla tavalla hallitus pyrkii nyt kiertokautta toteuttamaan kansan suoraan vaaleilla valitseman tasavallan

presidentin itsenäisen päätösvalan riistämisen, mitä ei tohdita suoraan esittää 93 §:n kohdalla, niin kuin alun perin aikomus on ollut.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan heikennettäväksi tasavallan presidentin asemaa itsenäisenä päättäjänä. Esityksessä säilytetään tosin 93 §:n 1 momentin muotoilu, että presidentti johtaa ulkopoliittikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa. Hallitus kuitenkin esittää presidentin vallan tosiasiallista riistämistä muuttamalla 58 §:n säätelemää päätöksentekotapaa. Vasemmistoliiton eduskuntaryhmä kannattaa presidentin nykyisen ulkopoliittisen aseman säilyttämistä.

Mielestämme asiantuntijakuulemisessa esiin nousseet esityksen ongelmat ja kysymykset ovat oleellisia lisäperusteluita sille, että ehdotusta perustuslain 58 §:n 2 momentin muuttamiseksi ei tulisi hyväksyä.

Mielestämme ehdotus perustuslain 58 §:n 2 momentiksi synnyttää enemmän uusia kysymyksiä ja ristiriitoja tasavallan presidentin ja valtioneuvoston valta-asemista ulkopoliittikan johdossa kuin ratkaisee jo ilmenneitä ongelmia. Suoralla kansanvaalilla valitun presidentin asemaa ei pitäisi hallituksen ehdottamalla tavalla näin olennaisesti heikentää muuttamalla valtioneuvoston päätöksentekoa koskevia sääntöjä. Sen vuoksi emme katso voivamme hyväksyä perustuslain 58 §:n 2 momenttiin tehtyä muutosta.

Ratkaisu on ristiriitainen ja erikoinen sikäli, että voimassa olisi perustuslain 93 §, jonka mukaan Suomen ulkopoliittikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa, mutta perustuslain 58 §:n muutoksella presidentin johtovalta ulkopoliittisissa asioissa tosiasiaa alistettaisiin ristiriitatilanteessa pääministerin ja valtioneuvoston lopulliseen kantaan, kun se vastaa eduskunnan kantaa asiassa.

2 Suomen edustaminen Eurooppa-neuvostossa ja valtion ylimmän johdon edustaminen EU:ssa (PeL 66 §).

Tähän asti käytäntönä on ollut, että presidentti on osallistunut Eurooppa-neuvoston kokouksiin ja muihin huippukokouksiin Suomen toisena

edustajana presidentin toimivaltaan kuuluvissa kysymyksissä.

Nyt hallitus pyrkii tässäkin kohdassa kaventamaan presidentin toimivaltaa. Hallitus haluaa lisätä pääministerin tehtäviä koskevaan perustuslain 66 §:ään säännöksen, jonka mukaan pääministeri edustaa Suomea Eurooppa-neuvostossa ja valtion ylimmän johdon edustusta vaativassa Euroopan unionin muussa toiminnassa.

Hallitus haluaa, että vain pääministeri edustaisi Suomea myös muissa Euroopan unionin keskeisissä kokouksissa, kuten valtion tai hallitusten päämiesten epävirallisissa tapaamisissa ja niin sanotuissa Euroopan unionin kolmas maa -kokouksissa, joissa unionin jäsenvaltiot tapavat valtion tai hallitusten päämiesten tasolla unionin ulkopuolisten maiden edustajia. Hallituksen mielestä presidentti ei saisi osallistua niihin Suomen edustajana edes silloin, kun pääministeri olisi estynyt osallistumasta.

Vasemmistoliiton eduskuntaryhmä on sitä mieltä, että on jatkossakin Suomen etujen mukaista pitää kiinni presidentin osallistumisen mahdollisuudesta kansainvälisiin kokouksiin käsiteltäessä Suomelle tärkeitä ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita.

3 Tasavallan presidentin ja valtioneuvoston yhteistyön tarve kansainvälisissä asioissa

Vuoden 2000 perustuslakiuudistuksen perusratkaisut ovat edelleen kestäviä ja luovat mahdollisuuden monikanavaiselle valtioinstituutioiden väliselle yhteistyölle ulko- ja turvallisuuspolitiikassa. Useamman toimijan osallistuminen ulkopoliittisesti tärkeiden asioiden päätöksentekoon luo tarpeen neuvotella Suomen yhteisestä ulkopoliitiikasta. Sen sijaan kaiken vallan keskittäminen pääministerille ulkopoliittisessa päätöksenteossa vähentää tai poistaa tarpeen neuvotella ja sovitella erilaisten näkemysten välillä.

Esityksiä tehdessään hallituksen olisi tullut kunnioittaa presidentin roolia ja tehtäviä maamme ulkopoliitiikan johtajana.

Vasemmistoliiton eduskuntaryhmän mielestä ehdotettujen muutosten sijasta olisi tullut ryhtyä kehittämään presidentin ja pääministerin keski-

näistä kanssakäymistä ja kehittää valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen valiokunnan työtä. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi tasavallan presidentillä tulee olla mahdollisuus tarvittaessa kutsua koolle hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittinen valiokunta. Muutoinkin hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittisen valiokunnan työn merkitystä on syytä painottaa.

Mielipide

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että perustuslain 66 § säilytetään muuttamattomana ja

että 58 §:n 2 momentti hyväksyttäisiin muutettuna (Eriävän mielipiteen muutosesitys) ja

että puolustusvaliokunta ehdottaa eduskunnan hyväksyttäväksi lausuman (Eriävän mielipiteen lausumaehdotus).

Eriävän mielipiteen muutosesitys:

58 §

Presidentin päätöksenteko

— — — — —
Jos presidentti ei päätä asiasta valtioneuvoston ratkaisuehdotuksen mukaisesti, asia palautuu valtioneuvoston valmisteltavaksi. (Poist.)
— — — — —

Eriävän mielipiteen lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus valmistee pikaisesti valtioneuvostosta annetun lain muuttamisen siten, että myös tasavallan presidentti voi kutsua koolle hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittisen valiokunnan.

PuVL 9/2010 vp — HE 60/2010 vp

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 2010

Jaakko Laakso /vas

Matti Kangas /vas